

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/3/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014200836
Dátum vydania rozhodnutia:	11.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1014200836.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu Mgr. R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom advokátskej kancelárie Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-KA1-386-002/2014 zo dňa 31. marca 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/104/2014-62 zo dňa 4. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/104/2014-62 zo dňa 4. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu vo výške 177,86 € do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a), písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa právneho názoru krajského súdu žalovaný pri vydávaní rozhodnutia pochybil tým, že síce použil pre predmetnú vec správnu právnu normu, avšak ju nesprávne, resp. neúplne vyložil. Krajský súd uviedol, že je nesporné, že ustanovenie § 48 zákona č. 73/1998 Zb. ukladá policajtovi povinnosť dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu, ako aj povinnosť zdržiavať sa na adrese uvedenej na tlačive, ktorým bola potvrdená táto dočasná neschopnosť. Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného však nie je dostatočne zrejmé, čo považuje žalovaný za liečebný režim. Liečebný režim podľa ust. § 2 ods. 11 zákona č. 576/2002 Z.z. o zdravotnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov je životospráva osoby na podporu liečby, ktorú určuje ošetrojúci lekár.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd nezistil žiadne určené konkrétnosti zo strany ošetrojúceho lekára, ktorým by tento žalobcovi liečebný režim nejako špeciálne upravoval. Z obsahu administratívneho spisu nie je zrejmé, že by bol žalobcovi určený ošetrojúcim lekárom nejaký typ liečebného režimu, (napr. vychádzky, šport, návšteva kultúrnych zariadení, návšteva fitnesscentra a podobne...), ktorými by ošetrojúci lekár upravoval liečebný režim žalobcu, ktorý by bol tento povinný dodržiavať, resp. že by ošetrojúci lekár akýmkoľvek spôsobom obmedzoval žalobcu v čase ním určených vychádzok. Otázkou je, že keď v preskúmvanej veci liečebný režim ošetrojúcim lekárom MUDr. Q. U. nebol určený, aký liečebný režim bol potom žalobca povinný dodržať.

Za ďalšie právne pochybenie žalovaného považoval Krajský súd v Bratislave výklad ustanovenia § 48 ods. 3 písm. w), keď žalobcovi kládol za vinu, že sa nezdržiaval na adrese uvedenej na tlačive, ktorým bola potvrdená jeho dočasná neschopnosť. Z predmetného tlačiva (o potvrdení dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 709883 zo dňa 27.11.2012) vyplýva, že žalobcovi jeho ošetrojúci lekár MUDr. Q. U. povolil vychádzky od 7.00 hod. do 19.00 hod. a zároveň je na tomto tlačive uvedené, že počas PN je žalobca povinný zdržiavať sa na adrese B. s povolením vyššie uvedených vychádzok. V tomto prípade je ale podľa názoru krajského súdu potom potrebné skúmať, čo je žalobca v povolených vychádzkach od 7.00 hod. do 19.00 hod. oprávnený robiť, resp. kde sa počas týchto vychádzok môže zdržiavať. V prípade, že by tento bol povinný zdržiavať sa na adrese svojho trvalého pobytu teda B., tak by povolenie vychádzok ako takých, samo osebe stratilo svoj význam.

Krajský súd je názoru, že samotná konštatácia zo strany žalovaného správneho orgánu, že zo strany žalobcu bol porušený liečebný režim bez toho, aby tento liečebný režim bol presne stanovený a určený ošetrojúcim lekárom, nie je dostačujúca.

Z obsahu administratívneho spisu podľa názoru krajského súdu nijako nevyplýva skutočnosť, že by žalovaný tieto okolnosti skúmal (napr. vypočutím MUDr. U.), ohľadom určenia, či obmedzenia spôsobu a miesta trávenia vychádzok zo strany žalobcu. Tieto nedostatky neboli odstránené ani vo vyjadrení posudkovej lekárky MUDr. Q., ktorá tiež len vo všeobecnej rovine konštatovala porušenie liečebného režimu.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 1.013,58 €.

Vo včas podanom odvolaní žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamietá. Žalovaný zastáva názor, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.. V predmetnej veci sa žalovaný v plnom rozsahu pridržiava vyjadrenia k podanej žalobe zo dňa 10.07.2014, ktoré je obsahovo totožné ako podané odvolanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na závery krajského súdu, s ktorými sa stotožnil a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Pre prípad úspechu si žalobca uplatnil náhradu trov konania za jeden úkon právnej služby v celkovej výške 177,86 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 04.12.2014.

Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.11.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 245 ods. 2 O. s. p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 12 ods. 10 zákona č. 328/2002 Z.z. policajt, ktorý má počas dočasnej neschopnosti nárok na služobný plat, náhradu služobného platu alebo nemocenské, alebo profesionálny vojak, ktorý má počas dočasnej neschopnosti nárok na služobný príjem, náhradu služobného príjmu alebo nemocenské a ktorý porušil liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom, má odo dňa porušenia liečebného režimu do skončenia dočasnej neschopnosti nárok na polovicu nemocenského podľa § 8.

Podľa § 113 ods. 2 písm. f) zákona č. 328/2002 Z.z. poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas trvania dočasnej neschopnosti, zdržiavať sa na adrese uvedenej na potvrdení o dočasnej neschopnosti.

Podľa § 48 ods. 3 písm. v) zákona č. 73/1998 Zb., policajt je dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz.

Podľa § 48 ods. 3 písm. w) zákona č. 73/1998 Zb., zdržiavať sa na adrese v Slovenskej republike uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz a bezodkladne oznámiť nadriadenému zmenu tejto adresy; to neplatí, ak je tomuto policajtovi poskytovaná zdravotná starostlivosť mimo územia Slovenskej republiky.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že žalobca bol všeobecným lekárom pre dospelých, zapísaným v zozname určených poskytovateľov všeobecnej zdravotnej starostlivosti pre príslušníkov Policajného zboru, MUDr. Q. U. uznaný dočasne neschopným na výkon štátnej služby od 27.11.2012. Ošetrojúci lekár určil žalobcovi liečebný režim počas dočasnej neschopnosti na potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L709883 zo dňa 27.11.2012 tak, že žalobca je povinný zdržiavať sa na adrese B., s povolením vychádzok od 07.00 hod. do 19.00 hod. Dňa 23.02.2013 bol žalobca v Poprade za účelom porady s jeho právnym zástupcom. Toho istého dňa si privodil zranenie kolena po pošmyknutí sa na zľadovatenom chodníku. Toto zranenie bolo žalobcovi ošetrené ten istý deň v popradskej nemocnici. Z dôvodu zranenia bol žalobca nútený zotrvať v meste Poprad až do ustálenia zdravotného stavu. Dňa 27.02.2013 oznámil žalobca svojmu ošetrojúcemu lekárovi, že sa nemôže dostať na kontrolu, pretože dňa 23.02.2013 bol pre úraz ošetrený v meste Poprad a bol mu nariadený kľudový režim. Dňa 08.03.2013 bolo na diaľničné oddelenie PZ Bratislava doručené oznámenie č. SPOU-OZ-27-004/2013-PL zo dňa 07.03.2013 o porušení liečebného režimu žalobcu od posudkového lekára odboru zdravotníctva, sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky kpt. MUDr. N. V. na tom skutkovom základe, že dňa 23.02.2013 sa žalobca nemôže dostať na kontrolu, nakoľko bol pre úraz ošetrený v nemocnici v Poprade a má nariadený

kľudový režim. Dňa 04.03.2013 manželka žalobcu doručila ošetrojúcemu lekárovi odborné lekárske nálezy žalobcu zo dňa 23.02.2013 a dňa 26.02.2013 z nemocnice v Poprade a zároveň uviedla, že žalobca sa t.č. nachádza na adrese F..

MUDr. N. V. v oznámení skonštatovala, že žalobca týmto svojim konaním odo dňa 23.02.2013 porušil zákonom mu uloženú povinnosť, pretože sa v čase dočasnej neschopnosti nenachádzal na adrese, na ktorej bol povinný sa zdržiavať, zmenil pobyt počas dočasnej neschopnosti bez súhlasu svojho ošetrojúceho lekára.

Na tomto skutkovom základe vydalo Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave dňa 07.01.2014 rozhodnutie č. KRPZ-BA-KDI4-137-014/2013 vo veci priznania dávky nemocenského zabezpečenia žalobcovi, ktorý bol dočasne neschopný na výkon štátnej služby od 27.11.2012 do 06.05.2013. Prvostupňový správny orgán rozhodol, že:

1. Podľa § 12 ods. 10 a § 103 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z. účinného do 30.04.2013 s poukázaním na § 143 písm. w) zákona č. 328/2002 Z. z. priznáva menovanému od 23.02.2013 do 06.05.2013 nemocenské vo výške 796,78 €, t. j. vo výške polovice sumy nemocenského podľa § 8 zákona č. 328/2002 Z. z.

2. Podľa § 113 ods. 2 písm. g) bod 2 zákona č. 328/2002 Z. z. je menovaný na základe údajov evidovaných v informačnom systéme SAP povinný vrátiť sumu 796,74 €, ako rozdiel medzi vyplateným nemocenským a nemocenským priznaným týmto rozhodnutím za kalendárne dni od 23.02.2013 do 06.05.2013. Uvedenú sumu je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

S ohľadom na okolnosti prípadu prvostupňový správny orgán opätovne požiadal odbor zdravotníctva sekcie personálnych a sociálnych činností a osobný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o odborné stanovisko k námietkam žalobcu týkajúcich sa vecnej stránky skutku. Na základe tejto žiadosti vypracoval hlavný posudkový lekár Ministerstva vnútra Slovenskej republiky plk. MUDr. W. Q. posudok č. SPOU-OZ-429/2013-PL zo dňa 20.12.2013, v ktorom konštatuje, že „podľa našich medicínskych vedomostí a skúseností u menovaného došlo k porušeniu liečebného režimu (§ 2 ods. 11 zákona č. 576/2004 Z. z.) a k porušeniu povinnosti zdržiavať sa počas dočasnej neschopnosti na adrese uvedenej na potvrdení o dočasnej neschopnosti podľa § 48 ods. 3 písm. v) zákona č. 73/1998 Z. z. ako aj podľa § 113 ods. 2 písm. f) zákona č. 328/2002 Z. z.". Ďalej vo svojom posudku uvádza, že „liečebný režim je životospráva osoby na podporu liečby, ktorú určuje praktický ošetrojúci lekár (§ 2 ods. 11 z. č. 576/2004 Z. z.); jeho súčasťou sú spravidla užívanie predpísaných liekov, dodržiavanie určenej liečebnej výživy, predpísané resp. povolené vychádzky, predpísaný kľudový režim, účasť na určených rehabilitačných procedúrach, lekárske vyšetreniach, lekárske kontrolách a pod. Cestovanie za advokátom cca 300 km za účelom riešenia právnych záležitostí do životosprávy na podporu liečby určite nepatria!“. Zároveň MUDr. W. Q. konštatuje, že „odborný lekár písomne od novembra 2012 až do 13.03.2013 potvrdil, že „z psychiatrického hľadiska nedoporučuje prítomnosť menovaného na výsluchoch“, a že menovaný „nie je spôsobilý pre zdravotný stav preberať písomnosti a plne sa vyjadrovať k skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu“. Ako dôvod bol uvedený zlý zdravotný stav a liečba tlmivými liekmi... Je zarážajúce, že napriek uvedenému, bol menovaný spôsobilý počas celodennej vychádzky cestovať z Bratislavy do Popradu a späť !!!“.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Po preskúmaní odvolania žalovaný rozhodnutím č. PPZ-KA1-386-002/2014 zo dňa 31.03.2014 zamietol odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Preskúmaním veci žalovaný nezistil dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Žalovaný konštatoval u žalobcu porušenie základných povinností vyplývajúcich mu z ust. § 48 ods. 3 písm. v) a w) zákona č. 73/1998 Zb., t.j. že žalobca porušil povinnosť dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti, zdržiavať sa na adrese v SR, uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz. Ďalej žalovaný konštatoval u žalobcu porušenie povinností, a to porušenie § 113 ods. 2 písm. f) zákona č. 328/2002 Z.z. tým, že nedodržiaval liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas trvania dočasnej neschopnosti, zdržiavať sa na adrese uvedenej na potvrdení o dočasnej neschopnosti.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj žalobcom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu a skonštatoval, že žalovaný pri vydávaní napadnutého rozhodnutia č. PPZ-KA1-386-002/2014 zo dňa 31.03.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. KRPZ-BA-KDI4-137-014/2013 zo dňa 07.01.2014 síce správne použil pre predmetnú vec správnu právnu normu, ale ju nesprávne, resp. neúplne vyložil. Z ust. § 48 zákona č. 73/1998 Zb. je nesporné, že zákon ukladá policajtovi povinnosť dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu ako aj povinnosť zdržiavať sa na adrese uvedenej na tlačive, ktorým bola potvrdená dočasná neschopnosť.

Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu však nevyplýva, resp. nie je dostatočne zrejmé, čo sa považuje za liečebný režim. Z obsahu súdneho ako aj administratívneho spisu odvolací súd nemá preukázané žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by žalobcovi upravovali liečebný režim. Ošetrojúci lekár nestanovil žalobcovi nijaký konkrétny typ liečebného režimu (napr. vychádzky, návšteva fitnesscentra a podobne), ktorý by bol povinný žalobca dodržiavať. Ošetrojúci lekár v potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti ani akýmkoľvek spôsobom neobmedzoval žalobcu nejakým liečebným režimom v čase ním určených vychádzok od 07.00 hod. do 19.00 hod.

Z napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je najvyššiemu súdu zrejmé, aký liečebný režim mal žalobca povinnosť dodržiavať, keď mu nebol ošetrojúcim lekárom liečebný režim určený. Z administratívneho spisu nevyplýva skutočnosť, že by žalovaný alebo prvostupňový správny orgán okolnosti liečebného režimu žalobcu nejako skúmali.

Zo spisu je zrejmé, že žalovaný a aj prvostupňový správny orgán sa uspokojili iba so samotným konštatovaním, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinností uvedených v § 48 ods. 3 písm. v), písm. w) zákona č. 73/1998 Zb. ako aj § 113 ods. 2 písm. f) zákona č. 328/2002 Z.z.. Z rozhodnutia žalovaného nevyplýva ani skutočnosť, či zobral do úvahy dôvod, ktorý znemožnil žalobcovi na krátky čas nezdržiavať sa na adrese, uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz.

Rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu vychádzajú zo záverov posudku MUDr. W. Q., ktoré však najvyšší súd považuje za všeobecné a nepodložené. Tým, že v konaní nebolo skúmané, či, príp. aký liečebný režim bol žalobcovi určený, nie je najvyššiemu súdu zrejmé, ako dospela posudková lekárka k záveru, že žalobca porušil liečebný režim.

Najvyšší súd sa rovnako ako krajský súd nestotožňuje so žalovaného výkladom ustanovenia § 48 ods. 3 písm. w) zákona č. 73/1998 Zb., keď žalobcovi kládol za vinu, že sa nezdržiaval na adrese uvedenej na tlačive, ktorým bola potvrdená jeho dočasná neschopnosť. Ako už najvyšší súd konštatoval vyššie, ošetrojúci lekár žalobcovi povolil vychádzky od 7.00 hod. do 19.00 hod.. Zároveň mu ošetrojúci lekár určil, že počas PN je povinný sa zdržiavať na adrese B. s povolením vyššie uvedených vychádzok. Najvyšší súd je toho názoru, že je potrebné skúmať, čo bol žalobca v čase povolených vychádzok oprávnený robiť a kde sa mohol počas týchto vychádzok zdržiavať, a teda či cestou do Popradu porušil

liečebný režim, určený jeho ošetrojúcim lekárom. Uvedené však môže ozrejmiť iba ošetrojúci lekár žalobcu, a nie posudkový lekár.

Tým, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní sú obsahovo totožné s vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 10.07.2014 a neuvádzajú nové skutočnosti, a zároveň tieto odkazujú na napadnuté rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, najvyšší súd nepovažuje za nutné sa k nim opätovne vyjadrovať, pretože sa k nim krajský súd dôkladne venoval v odôvodnení svojho rozhodnutia, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a predovšetkým, že zistenie skutkového stavu je na posúdenie veci nedostačujúce. Preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že priznal úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia v uplatnenej výške podľa § 11 ods. 4 veta prvá vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 1 úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z) vo výške 139,83 €, + režijný paušál vo výške 8,39 € a 20 % DPH vo výške 29,64 €, trovy celkom 177,86 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.